ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 24—94
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

27 ΤΕΤΑΡΤΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2912

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΟΛΟΤΩΦ

Ο κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙ ΕΥΘΕΤΟΝ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ ΔΙΑ ΤΕΤΡΑΜΕΡΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΥΡΩΘΟΥΝ ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ ΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ο κ. ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ ἐδήλωσε χθὲς ὅτι δὲν ἐπέστη ἡ στιγμὴ διὰ μίαν τετραμερῆ διάσκεψιν. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Τσῶρτσιλ μία τοιαύτη διάσκεψις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συνέλθη εὐθὺς ὡς ἐπικυρωθοῦν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κοινοβουλίων αἱ τελευταῖαι συμφωνίαι τῶν Παρισίων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Εἰς Παρισίους καὶ Βόννην ἐδημοσιεύθη χθὲς τὸ κείμενον οἰκονομικῆς καὶ μορφωτικῆς συμφωνίας μεταξὺ Γαλλίας—Δ. Γερμανίας, ἡ ὁποία συνωμολογήθη μεταξὺ τῶν κ.κ. Φρὰνς καὶ Ἀντενάουερ καὶ εἶναι ἐπιπρόσθετος ἐκείνης ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὸ Σάαρ. Διὰ τῆς συμφωνίας αὐτῆς αἱ δύο χῶραι ὑπόσχονται νὰ πραγματοποιήσουν μακροπροθέσμους ἐμπορικὰς συμβάσεις, ἰδίᾳ διὰ τὸν σῖτον καὶ τὴν ζάχαριν, νὰ συνεργασθοῦν ἐμπορικῶς εἰς Εὐρώπην καὶ τὰς κτήσεις καὶ νὰ προωθήσουν τὰς μορφωτικὰς των σχέσεις διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς διδασκάλων, βιβλίων, καλλιτεχνῶν κ.λ.π.

Ἡ συμφωνία, ἐξ ἄλλου, διὰ τὸ Σάαρ ἀναφέρει ὅτι θὰ διεξαχθῆ εἰς αὐτὸ δημοψήφισμα καὶ ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς χώρας αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἄμυναν θὰ καθορισθῆ διὰ μελλοντικῶς συναφθησομένης συμφωνίας, χωρὶς νὰ προβλέπεται ἀπὸ τοῦδε ἡ συγκρότησις στρατοῦ τοῦ Σάαρ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ κ. Ἀντενάουερ ἔφθασε χθὲς εἰς Ἰσλανδίαν, κατευθυνόμενος εἰς Ἡν. Πολιτείας ὅπου ἔχει προσκληθῆ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολούμπια, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ τὸν ἀναγορεύση διδάκτορα. Ὁ κ. Ἀντενάουερ, τὸν ὁποῖον συνοδεύουν ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέλσταϊν καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ἁρμοστὴς κ. Κόνναν, θὰ ἔχη εἰς Ἀμερικὴν σημαντικὰς συνομιλίας μὲ τὸν κ. Αἰζενχάουερ καὶ ἄλλους Ἀμερικανοὺς ἡγέτας.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ κ. Ντάλλες ἐξέθεσε προχθὲς τὴν νύκτα ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως τὰ πορίσματα τῶν Διασκέψεων τῶν Παρισίων. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν συνεδρίασις τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως μετεδόθη ἀπὸ τῆς τηλοψίας καὶ τοῦ ραδιοφώνου.

Μετὰ σύντομον εἰσήγησιν τοῦ κ. Αἰζενχάουερ ὁ κ. Ντάλλες προέβη εἰς ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν του εἰς Παρισίους. Τὰ σχέδια τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀμύνης, ἐτόνισεν, ἐφαίνοντο ναυαγοῦντα ἂν δὲν ἐπετυγχάνομεν συμφωνίαν.

Περαιτέρω ἀνεφέρθη εἰς τὴν Βρεταννικὴν ἀπόφασιν —τὴν ὁποίαν καὶ ἐχαρακτήρισεν ἱστορικὴν—ὅπως διατηρηθοῦν Ἀγγλικὰ στρατεύματατα εἰς Εὐρώπην, ἀπαντῶν δὲ εἰς σχετικὸν ἐρώτημα εἶπε:

—Δὲν πιστεύω ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ δυνηθῆ νὰ διασπάση τὴν νέαν συμφωνίαν, ἡ ὁποία συνήφθη ὑπὸ τῶν 15 κρατῶν εἰς Παρισίους.

Ὁ κ. Ντάλλες ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν ἠρέσκετο εἰς ὅσα συνέβησαν. Αὐτὴ εἶναι ἡ διαπίστωσις τῆς ἡμέρας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ντάλλες εἶπεν ὅτι, ὡς πιστεύει, ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη, περιλαμβανομένων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, θὰ ἐπικυρώσουν τὰ συναφθέντα περίπλοκα σύμφωνα.

Ὁ κ. Ντάλλες ἐτερμάτισε τὴν ἔκθεσίν του ὡς ἑξῆς:

—Οἱ ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι συνῆλθον εἰς Παρισίους εἶχον ἐκδηλώσει τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἂν ἡ Εὐρώπη πρόκειται νὰ παραμείνη ἰσχυρὰ καὶ ἡνωμένη, τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὰς προσπαθείας σας, Κύριε Πρόεδρε.

Ὅταν ὁ κ. Ντάλλες ἐτερμάτισε τὸν λόγον του, ὁ Πρόεδρος Αἰζενχάουερ τοῦ εἶπε:

—Φόστερ, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σὲ ἐπευφημήσωμεν.

Ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασεν ἐν τέλει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἑνότης καὶ ἡ ἰσχὺς ἐπιτυγχάνονται.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

ΟΥΔΕΙΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ ΕΙΣ ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΟΙ ΛΑΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΟΥΝ ΑΟΚΝΟΥΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΙΣΙΝΣΚΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ Πρόεδρος Αἰζενχάουερ, εἰς λόγον του, ἐτόνισε χθὲς ὅτι οὐδεὶς θὰ ἐξέλθη νικητὴς εἰς περίπτωσιν νέου παγκοσμίου πολέμου. Δι' αὐτό, συνέχισεν, οἱ λαοὶ πρέπει νὰ συνεχίσουν ἀόκνως καὶ ἐπιμόνως τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ συζητήσεις εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τερματίζονται. Χθὲς ὡμίλησε τελευταίως ὁ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος κ. Μένον ὅστις ἐπρότεινεν ὅπως συναφθῆ εἰδικὴ συνθήκη, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ὑπαχθοῦν ὅλαι αἱ περιπτώσεις ἀφοπλισμοῦ, ὥστε νὰ παύση ὑφισταμένη ἡ σημερινὴ ἐπὶ τοῦ θέματος διένεξις μεταξὺ τῶν δύο στρατοπέδων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀφοπλισμοῦ ὡμίλησεν ἐπίσης διὰ μακρῶν, τονίσας ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀφοπλισμοῦ, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν συνάπτουν νέα σύμφωνα ἐπιθετικοῦ χαρακτῆρος.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΛΟΥΡΔΗ

Ζ´

Κατευθυνόμεθα στὸ ἄσυλο. Ἀκολουθῶ τοὺς ἀρρώστους. Ἡ καρδιά μου χτυπάει ὡς ἐπάνω στὸ λαιμό μου. Τὰ φορεῖα προχωροῦν πρὸς τὰς κάτω αἰθούσας. Ὅσοι εἶναι ἐλαφρότερα, ἀνεβαίνουν μὲ τὰ ἀσσανσὲρ ἐπάνω. Ὅλα διεξάγονται μὲ μιὰ ταχύτητα ἀφάνταστη. Ταχτικά, ρυθμισμένα μὲ τὴν συνήθεια καὶ τὴν τέχνη τῶν καλογραιῶν. Τὰ χέρια αὐτὰ κινοῦνται νύχτα μέρα μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα, ὅπου κινεῖται καὶ ἡ θεία χάρις. Ἔχουν τὴν διαρκῆ ἐνατένισι μπρὸς σὲ μιὰ λευκὴ ὄψι καὶ τὸ ὄνειρο τῆς ἄπειρης ἀγάπης ἐντός τους. Παρετήρησα ὅτι τὶς συνέπαιρνε ἡ οὐράνια ἐπιθυμία νὰ ζεσταίνουν τὶς καρδιὲς τῶν ἄλλων. Στὴν κορφὴ τῆς μεγάλης μαρμάρινης σκάλας ἢ στὸ τέρμα τοῦ ἀσσανσέρ, ὑπάρχει ἕνα ἄγαλμα σὲ φυσικὸ μέγεθος τῆς ἁγίας Μπερναντέτ. Φορεῖ ράσο καὶ γκέμπα μαύρη,ἔχει τὸ ροζάριο κρεμασμένο ἀπὸ ἀληθινές ξεχωριστὲς χάντρες καὶ τὴν ὠχρόλευκη ὄψι τῆς ἁγίας. Τὰ μάτια της, μεγάλα μαῦρα μὲ καθηλώνουν στόν τόπο μου. Ἡ σιωπή, ποὺ ἁπλωνότανε γύρω μου, ἄρχισε νὰ βουΐζη στ' αὐτιά μου καὶ μιὰ ἀνησυχία μὲ ἐκυρίεψε ὁλόκληρη. Μιὰ συνταρακτικὴ πάλη διεξαγότανε στὴν ψυχή μου, καὶ ἐβυθίστηκα στὶς ἔσχατες μεταφυσικὲς λεπτομέρειες μιᾶς ἀγάπης περίεργης. Τὰ μάτια μου γέμισαν δάκρυα. Ἔκλαιγα μὲ λυγμούς, μὲ χοντρὰ δάκρυα, μπρὸς στὸ ἔκπαγλο ἐκεῖνο πρόσωπο τὸ μαρτυρικό. Γονατισμένη κάτω στὶς πλάκες, αἰσθανόμουνα μία λιποθυμία ἀνακατεμένη μὲ ἔκστασι. Ἄρχιζε μιά ζωὴ γιὰ μένα ἀλλοιώτικη,καὶ μοῦ φάνηκε πὼς εἶχε ξαναζήσει μέσα μου σὲ ἄλλους ἀπόμακρους καιρούς. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔγινα ἄλλος ἄνθρωπος. Οἱ ἐνδοιασμοὶ ἔπαψαν, ὁ φόβος μου ἐσαβανώθηκε, ἡ τρεμούλα, πού μοῦ ἔφερναν οἱ ἄρρωστοι, ἔγινε ἡ ὡραία πίστις ποὺ τὴν μύρωνε ἕνα λιβάνι ἀγάπης. Ἐσκέφθηκα ὅτι ὅλοι εἶναι σὰν κι' ἐμένα, ἀπὸ τὴν αὐτὴ οὐσία, ἀπὸ τὴν ἴδια ὕλη. Μ' ἐκυρίεψαν τὰ τρυφερότερα συναισθήματα καὶ μιά δύναμις μεγάλη μὲ ἐτόνωσε.

Ἡ χάρις τῆς Παναγίας ἔγινε ὁλόκληρη πανοπλία ποὺ μὲ ἐκράτησε μακρυὰ ἀπὸ τὴ λιποψυχία. Αἰσθάνθηκα τὸν ἑαυτόν μου τόσο δυνατό, ποὺ ἔνοιωσα μὲ μιᾶς νὰ ἀποκόβωνται ὅλοι οἱ δεσμοὶ ποῦ δένουν τῆς ἀνθρώπινες καρδιές. Ξέχασα ἂν ἤμουνα σύζυγος. Ξέχασα ἂν εἶχα παιδιά. Ξέχασα ὅλα τὰ δεσμὰ τῆς ζωῆς καὶ ζήταγα νὰ ἐκμηδενιστῶ, σὰν τὶς καλόγρηες ἐκεῖνες, ποὺ νύχτα μέρα ἀναζητοῦνε τὸν Ἰησοῦ στὰ βάθη τῆς ἀγάπης καὶ περιμένουνε τοὺς θυσαυροὺς τῆς αἰωνίας ζωῆς. Ἡ ὥρα χτύπησε δυνατὰ ἐννέα καὶ ἀκούστηκε μέσα στὴ σιωπὴ τῶν πλασμάτων ἐκείνων σὰν ξεχείλισμα ὁλοφύσικο τῆς καρδιᾶς, ποὺ ἐφτερούγιζε μέσα σ' ὅλο ἐκεῖκο τὸ ἀπέραντο διαμέρισμα τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. (Κάθε διαμέρισμα εἶναι ἀφιερωμένο καὶ σὲ ἕνα ἅγιο.) Ἐνόμισα πὼς ὁ ἀνθρώπινος πόνος, ἡ τρομερὲς ἐκεῖνες ἀρρώστειες, ἡ πονεμένες ψυχές, ἦταν ἡ ἀπασχόλησις τῆς Παρθένας καὶ θὰ ἐρχότανε σὰν φίλη καὶ σὰν μάννα, νὰ καθίση σὲ λίγο σ' ὅλα τὰ προσκέφαλα. Τὸ χαμόγελο τῆς ἁγίας Μπερναντὲτ ἀνάλαφρο, γεμάτο συγκατάβαση. ἔσβυνε μέσα στὸ σκοτάδι καὶ ψυχορραγοῦσε σὰν ἀχτίδα. Τό δεῖπνο, τὸ πρῶτο ἐκεῖνο βράδυ, προσεφέρθη ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ πελεριναζ. Τὴν ἄλλη ἡμέρα θὰ ἀνελάμβανε τὸ δικό μας. Τὰ πιάτα ἄρχισαν ἀπὸ φρέσκα φασολάκια, διαποτισμένα ἀπὸ ἕνα λίπος παγωμένο, ποὺ ἐπέπλεε πάνω σ'ἕνα κίτρινο ὑγρό. Μ' ἔπιασε φρίκη καὶ τὸ ἄφησα. Ἐπηκολούθησε κρέας κομμένο λεπτό, χρώματος ὑπόπτου καὶ γεύσεως ὑποπτοτέρας. Ἔφαγα δύο—τρεῖς μπανάνες. Εὐτυχῶς ἐκεῖ, εἶναι ἄφθονες καὶ φθηνὲς καὶ ἑτοιμάστηκα γιὰ τὴ νυκτερινὴ λειτουργία. Ὁ κόσμος εἶχε ἀρχίσει νὰ πλημμυρίζη τὴν πλατεία.

ΕΥΑ

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Η´ μέρος.

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀφίχθη χθὲς ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Αἰγύπτου κ. Ἄχμετ Γκαλὰλ ἐλ Ντὶν Ἀμπντὲλ Ράζεκ, μέχρι τοῦδε ἐκπρόσωπος τῆς Αἰγύπτου παρὰ τῷ Ὀργανισμῷ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΛΩΘΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜΟΙ

ΘΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΗ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ

ΘΑ ΓΙΝΗ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐγνώσθη ὅτι μεταξὺ τῶν πολιτικῶν παραγόντων τόσον τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ ὅσον καὶ τῆς ἐθνικόφρονος Ἀντιπολιτεύσεως, ἔχουν διαμορφωθῆ διάφοροι τάσεις, ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν ψήφων τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ἵνα μὴ κατατμηθοῦν αὗται εἰς πολλὰς ὑποψηφιότητας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν νὰ ἐπιπλεύσουν οἱ ὑποψήφιοι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν συνοδοιπόρων.

Ἤδη ὑποστηρίζεται ὅτι πρέπει νὰ ἀναληφθῆ ἐμμέσως προσπάθεια περιορισμοῦ τῶν φιλοδοξιῶν τῶν συναγερμικῶν ὑποψηφίων — ὅπου ὑπάρχουν πολλαὶ ὑποψηφιότητες — ἐνῶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος ἐπικρατήσεως τῶν ὑποψηφίων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, θὰ ἐξευρεθοῦν καὶ ὑποστηριχθοῦν ἐθνικόφρονες τοιοῦτοι διὰ νὰ ἀποσοβηθῆ ὁ κίνδυνος οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες νὰ περιέλθουν εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν.

Ἐκδηλοῦται τέλος καὶ ἄλλη τάσις πολιτικῶν παραγόντων, ὑποστηριζόντων τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, πρᾶγμα ὅμως τὸ ὁποῖον, ὡς ἔχει πλέον δημιουργηθῆ ἡ κατάστασις, θεωρεῖται ἀνέφικτον.

Ἐγνώσθη σχετικῶς ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θὰ καταβληθῆ προσπάθεια ἵνα τῇ μεσολαβήσει τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο ἐθνικοφρόνων κομμάτων, πεισθοῦν οἱ πολλοὶ ἐθνικόφρονες ὑποψήφιοι νὰ περιορίσουν τὰς φιλοδοξίας των, εὐγενεῖς κατὰ κανόνα,καὶ δεχθοῦν ὅπως ὑποστηρίξουν ὅλοι ἀνὰ ἕνα ὑποψήφιον, ἰδίᾳ δὲ καὶ κατ' ἀρχὴν εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην, ὅπου αἱ ὑποψηφιότητες ἐθνικοφρόνων ὑποψηφίων εἶναι πολλαὶ καὶ δημιουργεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, ὡς καὶ ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐκλογῆς, κίνδυνος ἐπικρατήσεως τῶν ἀριστερῶν.

ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΤΟ ΡΗΓΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ διάσπασις εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐκλογῶν καὶ κυρίως τῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν, λαμβάνει σοβαρὰς διαστάσεις, καὶ ὅτι οἱ διαφωνήσαντες κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν δὲν περιορίζονται εἰς ἕνα ἀλλὰ ἀνέρχονται εἰς τοὺς ἡμίσεις τῶν παρόντων. Οἱ διαφωνοῦντες ἐπιμένουν ἀνενδότως ὅπως εἰς τὴν ἐκλογικὴν μάχην δοθῆ πολιτικὴ χροιά.

Συγκεκριμένως ἀναφέρεται ὅτι ἐξεδήλωσαν τὴν διαφωνίαν των πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων οἱ βουλευταὶ κ. κ. Μητσοτάκης, Μαρῆς, Χαβίνης Γκίκας, Κουτσοπέταλος, Κοθρῆς, Κρασαδάκης, Σκουλᾶς κλπ. Οὗτοι συνῆλθον εἰς σύσκεψιν εἰς τὴν οἰκίαν πρώην Φιλελευθέρου ὑπουργοῦ, διαφωνήσαντος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὲ τὸν κ. Παπανδρέου. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Βαρβούτης, συνεζητήθη τὸ ὅλον θέμα τῆς ἐπικρατούσης κρίσεως εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ἀπὸ τοὺς διαφωνοῦνταςΦιλελευθέρους βουλευτὰς δὲν ἀπεκλείετο καὶ ἡ περίπτωσις νὰ τεθῆ, ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ὅλης ἐνδοκομματικῆς διαφωνίας, θέμα ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ἐκ κύκλων, ἐν τούτοις, προσκειμένων πρὸς τὴν ἡγε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

Τὸ Κυβερνητικὸν ἔργον

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΚΑΔΑ

ΑΙ ΔΙΑΤΕΘΕΙΣΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΝΕΑ ΕΡΓΑ

Ἡ Λευκάς, ἂν δὲν ἔπαθε κατὰ τὴν τελευταίαν φοβεράν θεομηνίαν ὅσα ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Κεραλληνία, ὑπέστη πάντως μεγάλας καταστροφάς.

Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ὅμως ὡς καὶ τὰ γενικώτερα ζητήματα τῆς νήσου, καταβάλλει πολλὰς φροντίδας ἡ Κυβέρνησις. Ἀλλά, παραλλήλως, πρὸς τοῦτο, ἀπέβλεψε καὶ ἀποβλέπει μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς προγράμματος ἔργων ἀμέσου ἀποδοτικότητος, τὰ ὁποῖα θὰ βελτιώσουν γενικῶς τὸ ἐπίπεδον τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ, ἐνῷ συγχρόνως θὰ παράσχουν ἐργασίαν εἰς ἀγρότας καὶ ἐργάτας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διέθεσε κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1953—54 πιστώσεις ἀνερχομένας εἰς 5.189.000 νέας δραχμάς, ἐξ ὧν διετέθησαν 700.000 διὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα, 3.910.000 διὰ οἰκιστικὰ ἐν γένει ἔργα, 579.000 δι' ἔργα ὁδοποιΐας. Ἐξετελέσθησαν ἐπίσης τέσσαρα ἐγγειοβελτικὰ ἔργα, εὑρίσκονται δὲ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ὀκτὼ ἀκόμη, συνολικῆς δαπάνης 250.000 ν. δρχ. Διὰ τῶν τελευταίων τούτων ἔργων θὰ ἐπέλθῃ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος κατὰ ἓν ἑκατομμύριον νέων δραχ. ἐτησίως.

Φυσικά, τὰ ἔργα θὰ συνεχισθοῦν. Διότι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀμείωτον. Ὄχι μόνον διότι πρόκειται περὶ μιᾶς περιοχῆς ἡ ὁποία ὑπέστη καταστροφὰς ἐκ τῶν σεισμῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἕνα ἄλλον ἀκόμη λόγον: Ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει ν' αὐξήσῃ τὸ εἰσόδημα τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ νὰ βελτιώσῃ τὸ βιωτικὸν καὶ πολιτιστικὸν των ἐπίπεδον. Τοῦτο, ἀνεξαρτήτως τῶν εἰδικῶν λόγων οἱ ὁποῖοι ἐπὶ πλέον συντρέχουν διὰ τὴν παροχὴν πάσης βοηθείας πρὸς τὴν Λευκάδα, τὴν ὁποίαν προθύμως παρέχει ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου.

—Παιδιά μας καὶ ἀδέλφια μας εἶναι οἱ φαντάροι καὶ τὰ Τ.Ε.Α., ποὺ φυλᾶνε τὰ σύνορά μας. Γι' αὐτοὺς στοργὴ καὶ ζεστασιά.

ΔΩΣΕ Ο,ΤΙ ΜΠΟΡΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΡΑΝΟ ΤΗΣ «ΦΑΝΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ» ΤΗΣ 2ας ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΕΟΜΗΝΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΣΕΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΙΓΙΣ ΕΠΛΗΞΑΝ ΤΟ ΣΑΛΕΡΝΟΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ 139 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 5000 ΑΣΤΕΓΟΙ

ΑΣΥΝΗΘΟΥΣ ΒΙΑΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙΑΙ ΒΡΟΧΑΙ

ΡΩΜΗ. Ἀσυνήθους βιαιότητος καταιγὶς ἔπληξε χθὲς τὴν νότιον Ἰταλίαν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθοῦν τουλάχιστον 125 ἄτομα. Οἱ ἄστεγοι ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας. Ἡ καταιγὶς ἔπληξε κυρίως τὴν περιοχὴν τοῦ Σαλέρνο, ὅπου τὴν καταστροφὴν ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν συνεπλήρωσαν καταρρακτώδεις βροχαί. Πολλαὶ δεκάδες οἰκιῶν παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἐνῷ εἰς τὰς πλημμυρισμένας ὁδοὺς εὑρίσκονται τυμπανιαῖα τὰ πτώματα τῶν πνιγέντων ζώων καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἀνατραπέντα ὀχήματα.

Λυσσώδεις, ἐν τῇ βιαιότητί των χείμαρροι, κατερχόμενοι ἐκ τῶν δεσποζόντων τῆς περιοχῆς ὀρέων παρασύρουν τὸ πᾶν. Πολλὰ χωρία, ἐκτισμένα ἐπὶ λόφων, δίδουν τὴν ἐντύπωσιν νησίδων εἰς ἀπέραντον θάλασσαν.

Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Νεαπόλεως—Σαλέρνου, ἀπεκόπη εἰς μέγα μῆκος καὶ παρεσύρθη εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Νεώτεραι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ δοκιμασθεῖσα περιοχὴ ἐπλήγη πρῶτον ὑπὸ ἰσχυροῦ σεισμοῦ καὶ ἀκολούθως κατεκλύσθη ἀπὸ θάλασσαν ἰλύος. Αἱ κατακλυσμιαῖαι βροχαὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν προεκάλεσαν ρωγμὰς καὶ μεγάλας κατολισθήσεις τοῦ ἐδάφους, αἱ ὁποῖαι κυρίως ὑπῆρξαν καὶ ἡ αἰτία τῆς μεγάλης καταστροφῆς.

Συμφώνως πρὸς τελευταίους ὑπολογισμούς, ἡ θεομηνία ἡ ὁποία ἔπληξε τὸ Σαρλένο, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν θάνατον 139 ἀτόμων. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις φόβοι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἶναι πολὺ μεγαλύτερος, δεδομένου ὅτι δὲν ἐξεκαθαρίσθησαν ἀκόμη ὅλα τὰ ἐρείπια τῶν καταρρευσασῶν οἰκιῶν.

Ἐξ ἄλλου, ὑπάρχουν 100 τραυματίαι καὶ 5.000 ἄστεγοι.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Πρωτοφανὴς τρικυμία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Τὸ ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Μαίρη» τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ἡ Βασιλομήτωρ τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ ἀναμένεται νὰ φθάσῃ μὲ καθυστέρησιν 12 ὡρῶν.

ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὀργανώσουν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς δεκαετίας, ἕνα πλήρως ἐπηνδρωμένον διαπλανητικὸν σταθμὸν εἰς τὸ διάστημα.

Εἰς τὴν δήλωσιν αὐτὴν προέβη ὁ δόκτωρ φὸν Μπράους ἐξέχων ἐμπειρογνώμων ἐπὶ τῶν κατευθυνομένων βλημάτων καὶ κατασκευαστὴς τῶν νέων τύπων αὐτῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐξοπλισθῆ ὁ ἀμερικανικὸς στρατός. Ὁ δόκτωρ Μπράουν προσέθεσεν, ὅτι ἅπαξ ἐγκατασταθῆ ὁ σταθμὸς αὐτὸς εἰς τὸ διάστημα, ἐντὸς μιᾶς δεκαπενταετίας οἱ ἄνθρωποι θὰ δύνανται νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν Σελήνην ἢ ἄλλους παρομοίους πλανήτας.

ΧΟΛΕΡΑ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΑΠΕΘΑΝΑΝ 4 ΠΑΙΔΙΑ

ΡΩΜΗ. Εἰς Σὰν Τζιοβάνι Λὰ Πούντα, ἀπέθανον χθὲς τρία μικρὰ παιδιὰ ἡλικίας κάτω τῶν 2 ἐτῶν, προσβληθέντα ἐκ χολέρας. Τέσσαρα ἄλλα παιδιὰ εἰσήχθησαν πρὸς παρατήρησιν εἰς νοσοκομεῖον.

ΜΕ...ΤΟΜΑΤΕΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. Α'Ι'ΒΣ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Ο ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Νέας Ὑόρκης εὑρίσκεται τώρα εἰς ἐξαιρετικῶς ὀξεῖαν φάσιν. Ἡ περιοδεία τοῦ Δημοκράτου ὑποψηφίου Ἄβερελ Χάριμμαν ὑπῆρξε πολὺ ἐπιτυχής, δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ λεχθῆ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν ἀντίπαλόν του, τὸν Ρεπουμπλικᾶνον γερουσιαστὴν κ. Ἄϊβς. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἐγένετο δεκτός, μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκά του, μὲ πραγματικὴν βροχὴν ντοματῶν εἰς τὸ Γουωτερντάουν, ὑπεδέχθη ὅμως πολὺ φιλοσοφικὰ τὸ γεγονός:

—Αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο, ἐδήλωσε, παρὰ τὸ ὅτι ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ ντοματῶν ὑπῆρξε πολὺ καλή...

ΕΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΚΑΙ 348 ΝΑΟΙ

ΣΑΒΑΝΑ (Γεωργίας). Ἐγκαινιάζων χθὲς τὸ 12ον Συνέδριον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαὴλ ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀριθμεῖ ἤδη ἓν ἑκατομμύριον πιστῶν, ἐνῷ κατὰ τὸ προηγούμενον συνέδριον τοῦ 1952 εἶχε μόνον 600.000 μέλη.

Κατὰ τὴνδιάρκειαν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν ἀνηγέρθησαν 38 νέοι ναοὶ καὶ οὕτω σήμερον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ὑπάρχουν 348 Ἑλληνικαὶ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ Η ΖΩΤΙΚΩΤΕΡΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Τοῦ κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ**
Βουλευτοῦ Μεσολογγίου, πρώην ὑπουργοῦ

Ὡρισμέναι πρῶται ἐκδηλώσεις εἰδοποιοῦν νομίζομεν, ὅτι ἠνοίχθη τὸ πεδίον διὰ τὴν πρώθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ. Καὶ ὁμολογουμένως εἶναι καιρός. Πελωρία διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους ἡ ὑπόθεσίς του, ἀφέθη ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, βυθισμένη εἰς τέναγη ἀδιαφορίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνεσύρετο, κάθε φορὰν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἱ προσωπικοὶ φίλοι τῆς φαυλοκρατίας. Ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ ἀδράνεια ἦσαν ὅ,τι ἐχαρακτήριζε τὸν Ἑλληνικὸν Τουρισμόν, ἐνίοτε δὲ περιοδικαὶ μέριμναι δὲν ἀπέληγαν παρὰ εἰς σπασμωδικὰς προχειρότητας καὶ ἀφελεῖς ἐρασιτεχνισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει ἐζημίωναν καιρίως.

Ἐν τούτοις ὁ Τουρισμὸς ἀποτελεῖ εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, μίαν ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας πηγὰς ἐθνικοῦ πλούτου. Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν ὑπάρχουν αἱ δυνατότητες ἀξιοποιήσεως, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν ἐδῶ. Καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν ὑπάρχει τόση προσφορὰ κάλλους ἱκανῆς νὰ ἑλκύσητο ἐνδιαφέρον. Τὸ ἐφετεινὸ καλοκαῖρι κατέδειξε πόσος ξένος κόσμος ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ Βασιλικὸς Περίπλους-ἔμπευσις καὶ ἐκτέλεσις τῶν Βασιλέων μας—ἔδωσε μίαν μεγάλην κατεύθυνσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν τοπίων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν θησαυρῶν. Ἀλλὰ καὶ μία συστηματικῶς ὠργανωμένη τουριστικὴ κίνησις, μὲ διαβίωσιν εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ δάσους τοῦ Ξυλοκάστρου ἀπὸ τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν τῶν κ.κ. ἀδελφῶν Τυπάλδου, ἐδημιούργησε χιλιάδας θαυμαστῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τοπίου καὶ κήρυκας τῆς θαυμασίας καλοκαιρινῆς διαβιώσεως παρὰ τὴν θάλασσαν, τὸ πεῦκο καὶ τὰ ἀπαράμιλλα θέρετρα τῶν βουνῶν μας, μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου.

Εὐτυχῶς, ἀφοῦ ἄλλης ἐπειγούσης προτεραιότητος θέματα ἔτυχον τῆς ἐπιβεβλημένης ρυθμίσεως, ἔρχεται ἡ σειρὰ τοῦ τουρισμοῦ. Τὸ τί δὲν ἐγένετο δὲν ἐνδιαφέρει πλέον. Θὰ ἀπετέλει ἀνιαρὰν βυζαντινολογίαν ἡ ἀναζήτησις εὐθυνῶν διὰ τὸ παρελθόν. Ἄλλως τε πασίγνωστοι εἶναι οἱ σκανδαλώδεις ἆθλοι τῆς φαυλοκρατίας, ἆθλοι διὰ τοὺς ὁποίους καὶ τὴν ἔθαψεν ὁ Λαὸς μὲ τὴν ψῆφον του. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει τώρα ἀξίαν εἶναι ἡ ἐποικοδομητικὴ προσπάθεια, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν δυνατοτήτων του. Καὶ ὅ,τι χρειάζεται εἶναι κατ' ἀρχὴν κεντρικὴ καὶ ἑνιαία διαχείρισις τοῦ θέματος. Ἀπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν—καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ κ. Παναγ. Παπαληγούρα—νὰ ἐκλέξῃ ὄργανον, ἱκανὸν καὶ κατάλληλον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπαιτουμένου προγράμματος. Διότι τοῦτο εἶναι ὅ,τι χρειάζεται κατὰ δεύτερον λόγον. Πρόγραμμα. Ἀλλ' ὄχι οἰοδήποτε. Πρέπει νὰ εἶναι τὸ καλύτερον δυνατόν, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προέλθῃ ἀπὸ μίαν εὐρεῖαν μελέτην τῶν Ἑλληνικῶν ὅρων, ἀπὸ κάποιαν ἐναρμόνισιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, ἀπὸ κάποιαν προσαρμογὴν εἰς τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα τοῦ παρόντος, μὲ προοπτικὴν προϊούσης ἀναπτύξεως. Ἡ ἔμπνευσις καὶ αἱ ἰδέαι ἔχουν νὰ εἰσφέρουν τὸ μερίδιόν των. Καὶ δὲν θὰ εἶναι μικρὰ ἡ εἰσφορά των. Εἰς ἕνα τόπον ὅπως ἡ Ἑλλάς, ὅπου τὸ πᾶν εἶναι ἢ γίνεται ἔμπνευσις, τὸ οἱοδήποτε πρόγραμμα τουρισμοῦ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ξεπεράσῃ τὰ στενὰ ὅρια τῶν ξηρῶν ἀριθμητικῶν ὑπολογισμῶν. Ὀφείλει κυρίως, διὰ νὰ ἔχῃ ἐλπίδα ἐπιτυχοῦς ἀποδόσεως, νὰ εἶναι διαποτισμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀξιοποιήσεως, ἀπὸ τὴν γονιμότητα τῆς σκέψεως,ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ πάθους διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν προβολήν, τὴν κομψὴν καὶ ἑλκυστικὴν ἐμφάνισιν ἀκόμη καὶ τοῦ θρύλου μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ τῶν ἀνέσεων. Διότι ἂς μὴ λησμονῆται τοῦτο: Ὁ ξένος ποὺ θέλει νὰ ἐπισκεφθῆ μίαν χώραν, πρῶτον σταθμίζῃ τὰς ἀνέσεις, ποὺ τοῦ ἐξασφαλίζει καὶ δεύτερον ἐνθυμεῖται τὴν ἱστορικὴν καὶ φυσικήν της πλαισίωσιν.

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς ὁ τουρισμὸς δύναται νὰ ἀποβῇ εὐρεῖα πηγὴ ἀρωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἐπιτυχία καὶ τοῦ πλέον καλῶς μελετημένου σχεδίου, πρέπει νὰ στρατευθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τουρισμοῦ. Γνῶσις, θέλησις καὶ φαντασία. Ἰδοὺ τὸ τρίπτυχον, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συνοψισθοῦν αἱ βασικαὶ προϋποθέσεις, ἄνευ τῶν ὁποίων τουρισμὸς δὲν ἀποδίδει. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ συμπέσουν εἰς τὸ ἄρτιον ὅλοι οἱ ὅροι ὑπάρξεως τοῦ τουρισμοῦ. Ἡ πρώτη ὕλη ὑφίσταται. Ἡ θέλησις ἐπίσης. Ἡ χώρα κυβερνᾶται ἀπὸ τὸν στρατάρχην Παπάγον καὶ κάθε μεγάλη πρωτοβουλία, ἡ ὁποία ἀρχίζει, εἰς πεῖσμα τῶν ὅσων φυσικὰ εἶναι νὰ ἀνακύπτουν ἀντιξοοτήτων ἄγεται εἰς πέρας. Δικαιολογεῖται ἡ βεβαιότης ὅτι ἐπιτυχὴς θὰ εἶναι ἡ ἔκβασις τῆς προσπαθείας διὰ τὸν τουρισμόν, μιᾶς προσπαθείας ἀπὸ τὰς ζωτικωτέρας διὰ τὸ Ἔθνος.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ ΚΑΙ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. **ΤΑΚΗ ΔΟΞΑ**

Ὅσο πλησιάζει ἡ ἡμέρα ἀπονομῆς τοῦ βραβείου Νόμπελ (τηλεγραφήματα ἀπὸ τὴ Στοκχόλμη λένε ὅτι θ' ἀποφασιστεῖ στὰ τέλη τοῦ μηνός) εἰδικὰ γιὰ τὴ Λογοτεχνία, τόσο ἐντείνονται τὰ σχόλια γύρω ἀπ' τὶς προσωπικότητες ποὺ τὸ διεκδικοῦν ἐφέτος, καὶ πολλαπλασιάζονται οἱ προβλέψεις καὶ οἱ οἰωνοὶ γιὰ τὸν τυχερὸ συγγραφέα ποὺ θὰ εὐνοηθεῖ ἀπ' τὴν ψῆφο τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας. Τυχερὸν διπλᾶ: Ἀπὸ τὴν ἠθικὴ πλευρὰ ποὺ θὰ χαρίσει, γιὰ πάντα πιά, κοντὰ στ' ὄνομά του τὴν πιὸ ὑψηλὴ παγκόσμια τιμητικὴ διάκριση «Βραβεῖον Νόμπελ», μὰ κι' ἀπ' τὴν οἰκονομικὴ ποὺ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθεῖ εὐκαταφρόνητη ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ εἰσπράξει τὸ ποσὸ τοῦ βραβείου ποὺ εἶνε 181.646 σουηδικὲς κορῶνες, δηλ. 33.000 δολλάρια....

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐφετεινὸ βραβεῖο Νόμπελ ἔχει τὴ σημασία ποὺ εἶχε κάποτε ὅταν ἀνάμεσα στοὺς ὑποψηφίους του ἦταν κι' ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τώρα λείπει ὁ κυριώτερος τυπικὸς λόγος ποὺ ἐμπόδισε τότε τὸν ποιητὴ τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου» νὰ τιμηθεῖ: Τὸ ἔργο τοῦ ὑποψηφίου μας Νίκου Καζαντζάκη ἔχει μεταφραστεῖ σὲ πολλὲς Εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες κι' ὡς ἐκ τούτου εἶνε γνωστὸ στὸ διεθνὲς κοινὸ καὶ στοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς τῆς Στοκχόλμης ποὺ μπορεῖ νὰ μὴν ξέρουν Ἑλληνικά.

Ἡ πάλη ποὺ θὰ διεξαχθεῖ γιὰ τὴν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου, θὰ εἶνε πολὺ δύσκολη, σχεδὸν δραματική. Χωρὶς κι' ἐδῶ νὰ θέλει κανεὶς νὰ δόσει πολιτικὴ χροιὰ σὲ μιὰ πνευματικὴ ὑπόθεση ἀνώτατης ὑφῆς, στὸ βάθος ὑπάρχουν δυὸ «μέτωπα»— τὸ Δυτικὸ καὶ τὸ Ἀνατολικό. Στὸ πρῶτο βρίσκονται ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφέας τῶν γνωστῶν μυθιστορημάτων «Γιὰ ποιὸν χτυπᾶ ἡ καμπάνα», «Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τῶν ὅπλων», «Νάχεις καὶ νὰ μὴν ἔχεις», «Ὁ Γέρος κι' ἡ θάλασσα» κ. ἄ. Ἔρνεστ Χεμιγουαίη, ὁ Γάλλος πεζογράφος Πὼλ Κλωντὲλ κι' ὁ Βρεταννὸς ἱστορικὸς Τόϋνμπη, καὶ στὸ δεύτερο ὁ Σοβιετικὸς συγγραφέας Μιχαὴλ Σολόχωβ. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν μετώπων ὑπάρχουν οἱ δυὸ «οὐδέτεροι» ὑποψήφιοι: ὁ Καζαντζάκης κι' ὁ Ἰσλανδὸς συγγραφέας Χάλλντορ Λάξνεςς.

Ποιὸ δρόμο ἀπ' τοὺς τρεῖς θὰ διαλέξουν οἱ Σουηδοὶ Ἀκαδημαϊκοί; Ὁ Νόμπελ καθιέρωσε αὐτὸ τὸ βραβεῖο ὄχι μόνο γιὰ ν' ἀνταμείβεται κάθε χρόνο ἡ πνευματικὴ ὑπεροχὴ τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ σκοπὸ νὰ συναδελφώνονται μ' αὐτὸ τὸν τρόπο οἱ λαοί. Τὸ νόημα ὅμως τοῦτο τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ βραβείου μπορεῖ νὰ ἐπιβάλει ὑπαναχωρήσεις καὶ συμβιβασμοὺς ποὺ προϋποθέτουν θυσίες στὴν ἀκεραιότητα τῆς κριτικῆς καὶ δὲν ἀποκλείεται νάχουν συνέπειες στὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ τρέφει ἡ πνευματικὴ ὑφήλιος στὸ Νόμπελ;

Ἀνεξάρτητα πάντως ἀπ' τὴ θέση τοῦ «οὐδετέρου» ποὺ κατέχει στοὺς ὑποψηφίους τοῦ βραβείου ὁ Καζαντζάκης, ἡ προβολή του εἶνε ἰσχυρὴ κι' ἀντάξια τῶν ἄλλων συναδέλφων του. Μὲ τὸ ἔργο του—τὰ περίφημα «Ταξιδεύοντας...», τὴ μοναδικὴ «Ὀδύσσεια», τὶς τραγωδίες του, τὸ «Βίο καὶ πολιτεία τοῦ Ἀλέξη Ζορμπᾶ», τὸν «Καπετὰν Μιχάλη», τὶς μεταφράσεις τοῦ Δάντη ποὺ ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν ἀπὸ τὸν νέο ἐκδοτικὸ οἶκο «Δίφρος» κ.ἄ.π.—δὲ συνθέτει μόνο τὴν πολυσύνθετη προσωπικότητα ἑνὸς ζωντανοῦ σύγχρονου συγγραφέα, μὰ δίνει κι' ἕνα ἄλλο βαρυσήμαντο «παρών»: Τὸ «παρὼν» τοῦ πληρέστερου Ἕλληνα πνευματικοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει κάμει τὸ χῶμα, τὸν τόνο καὶ τὸν κόσμο τοῦ τόπου του πραγματικὴ τέχνη.

Μὲ τὶς μεταφράσεις τῶν ἔργων τοῦ Καζαντζάκη τὸ παγκόσμιο κοινὸ βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ μάθει τὴν Ἑλληνικὴ ἡρωϊκὴ ζωή, νὰ μετατοπιστεῖ κι' αὐτὸ ἀνάμεσά μας, νὰ διδαχτεῖ. Βρῆκε ὅμως καὶ μιὰ ἄλλη εὐκαιρία: νὰ δοκιμάσει τὶς ποικιλότροπες δυνατότητες ἑνὸς συγγραφέα τῆς ἐποχῆς μας, ποτισμένου ἀπ' τὸ ρῖγος τοῦ ρεαλισμοῦ τῶν κρίσιμων καιρῶν ποὺ περνᾶμε· συγγραφέα ποὺ μὲ τὴ μαχητική του διάθεση ζεῖ διαρκῶς σὲ μιὰ ἐμπόλεμη κατάσταση μὲ τὸν ἑαυτό του, μὲ τοὺς ἄλλους. Μπορεῖ σ' αὐτὴ τὴν τραχιὰ πορεία του ὁ Καζαντζάκης νὰ φτάνει σὲ ὑπερβολὲς ποὺ ἐκπλήττουν καὶ δημιουργοῦν διάφορες ἀπορίες καὶ δισταγμοὺς γιὰ τὶς διακρίσεις ποὺ κάνει ἀνάμεσα στὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ στὴν παράδοση ἢ τὸ ἔθιμο. Ἀλλ' αὐτὰ μπρὸς στὴν ὑπόθεση τοῦ βραβείου Νόμπελ ἀποτελοῦν λεπτομέρειες ποὺ δὲν διακινδυνεύουν τὴν ὑποψηφιότητά του. Ποὺ δὲ μποροῦν νὰ διακινδυνεύσουν καὶ μιὰ πιθανὴ ἐκλογή του. Ἐκλογὴ ποὺ τοῦ ἀξίζει καὶ θὰ τιμήσει τὴν Ἑλλάδα.